

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/46/2020
Identifikačné číslo spisu: 2316223361
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2316223361.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ing. Vincent Iványi - AGRISEM, s miestom podnikania: Drevená 766/1, 924 01 Galanta, IČO: 14 064 022, zast. advokátom Mgr. Adriánom Iványim, so sídlom: Hodská 2359/64, 924 01 Galanta, proti žalovanému: AGRO Divízia s.r.o. Selice, so sídlom: Sovietskej armády 431, 925 72 Selice, IČO: 36 546 712, zast. Čibrik & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Hlavná 14, 927 01 Šaľa, IČO: 46 255 010, o určenie práva užívania k pôde a zákaze užívania, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 35Cb/71/2016, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/102/2018-196 zo dňa 14. 08. 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 35Cb/71/2016-173 zo dňa 13. 06. 2018 konanie zastavil, žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov konania a žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 192,30 eur cestou prevádzkovateľa systému Slovenská pošta a. s., po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného uznesenia vyplýva, že žalobca sa žalobou, súdu prvej inštancie doručenu dňa 28. 12. 2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil žalobcovo právo užívania k pôde a žalovanému by zakázal užívať pôdu špecifikovanú v žalobe. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 163 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Uviedol, že strany sporu zhodne navrhli odročiť pojednávanie vytýčené na deň 29. 11. 2017, preto súd uznesením č. k. 35Cb/71/2016-167 zo dňa 29. 11. 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 01. 2018, konanie prerušil na dobu 3 mesiacov v zmysle § 163 ods. 1 C. s. p.. Podaním doručeným súdu dňa 09. 04. 2018, žalobca požiadal o predĺženie lehoty o dobu ďalších dvoch mesiacov z dôvodu inventarizácie pozemkov, ktoré si strany navzájom vymenili na základe písomnej dohody. Podanie strán, ktorým by strany navrhovali pokračovanie v konaní, však súd neevidoval žiadne. Nakoľko konanie bolo

prerušené z dôvodu, že strany zhodne navrhli odročiť pojednávanie a od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd konanie prerušil, uplynulo šesť mesiacov bez toho, aby strany podali návrh na pokračovanie v konaní, súd konanie zastavil. Vo vzťahu k náhrade trov konania uviedol, že nakoľko strany sporu zhodne navrhli prerušiť konanie, pričom ani jedna z nich nepodala návrh na pokračovanie v konaní, zavinili zastavenie konania. Na zastavení konania majú strany sporu rovnaký podiel, preto súd žiadnej z nich nepriznal nárok na náhradu trov konania. Vo vzťahu k vráteniu súdneho poplatku žalobcovi súd konštatoval, že konanie zastavil pred otvorením prvého pojednávania, preto s poukazom na § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, vrátil žalobcovi súdny poplatok zaplatený vo výške 199,- eur, krátený o 6,70 eur, t. j. vrátil mu 192,30 eur cestou prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a. s..

3. Na odvolanie žalobcu, Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, uznesením č. k. 31Cob/102/2018-196 zo dňa 14. 08. 2019, uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p., potvrdil.

4. Odvolací súd svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 163 ods. 2 veta druhá, § 387 ods. 1 a § 380 ods. 1 C. s. p.. Konštatoval, že dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nezisťoval a ak aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemohol na ne prihliadať.

5. Ako neopodstatnenú posúdil odvolací súd námietku odvolateľa, že zastavenie konania z dôvodu, že žalobca nepodal v zákonnej lehote návrh na pokračovanie v konaní v zmysle § 163 ods. 2 C. s. p., je neprimeranou sankciou. Žalobca tvrdil, že požiadal súd, aby predĺžil prerušenie konania o dobu ďalších dvoch mesiacov, o čom ale súd nerozhodol s odôvodnením, že ak je konanie prerušené, súd v ňom môže pokračovať len na návrh sporovej strany, podaný do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení. Nakoľko súd prvej inštancie návrh na pokračovanie v konaní neevidoval, nebol zákonný dôvod na rozhodnutie o pokračovaní v konaní, a teda nebol ani dôvod, aby súd rozhodol o žiadosti žalobcu na prerušenie konania o ďalšie dva mesiace.

6. Na námietku žalobcu, ktorú uviedol až v doplnení odvolania a to, že súd rozhodol o zastavení konania ešte skôr, ako uplynula zákonom stanovená lehota šesť mesiacov počítaná od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, čím porušil § 163 ods. 2 C. s. p., odvolací súd neprihliadol s odôvodnením, že odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C. s. p.). Keďže advokátovi žalobcu bolo napadnuté uznesenie doručené dňa 29. 06. 2018, 15-dňová odvolacia lehota uplynula dňa 16. 07. 2018. Keďže doplnenie odvolania zo dňa 06. 05. 2019 bolo krajskému súdu doručené dňa 07. 05. 2019, bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

7. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 35Cb/71/2016-167 zo dňa 29. 11. 2017, ktorým bolo konanie prerušené na dobu troch mesiacov, nadobudlo právoplatnosť dňom 02. 01. 2018. Advokát žalobcu, JUDr. Eduard Šmelko, odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 35Cb/71/2016-173 zo dňa 13. 06. 2018, ktorým súd konanie zastavil, podal na poštovú prepravu dňa 06. 07. 2018 (č. l. 179), odvolanie bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 10. 07. 2018, a teda odvolanie bolo po uplynutí lehoty šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Z uvedeného vyplýva, že v rámci šesťmesačnej lehoty žalobca o pokračovanie v konaní nepožiadaval, nakoľko táto uplynula dňa 02. 07. 2018 a odvolanie, ktoré podľa obsahu žalobca považuje za návrh na pokračovanie v konaní, bolo podané na poštovú prepravu až po uplynutí tejto lehoty. Žiadne iné podanie, ktorým by niektorá zo sporových strán žiadala pokračovať

v konaní po tom, ako súd konanie prerušil, sa v spisovom materiáli nenachádza. Konštatujúc, že žalobca v odvolaní podanom v zákonnej odvolacej lehote neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktorými by vyvrátil právne názory súdu prvej inštancie, vyhodnotil odvolací súd odvolanie žalobcu za

nedôvodné. Odvolací súd uzavrel, že nakoľko v zákonnej šesťmesačnej lehote od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd konanie prerušil, nebol podaný návrh na pokračovanie v konaní, boli splnené zákonné podmienky na zastavenie konania v zmysle § 163 ods. 2 veta druhá C. s. p.. Dodal, že aj keby žalobca v lehote na podanie odvolania namietal, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané skôr, ako uplynula lehota šiestich mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o prerušení konania, bolo by nehospodárne napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko súd prvej inštancie by po vrátení veci odvolacím súdom znovu rozhodol v zmysle § 163 od. 2 veta druhá C. s. p., a konanie zastavil, pretože žiadna zo strán nepodala v zákonnej lehote návrh na pokračovanie v konaní.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 378 ods. 1, § 396 ods. 1 C. s. p., a § 255 ods. 1 C. s. p., a žalovanému, ktorý síce v konaní bol úspešný, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z obsahu spisu mu žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti, aby odvolací súd túto náhradu priznal a následne by súdny úradník prvoinštančného súdu postupom podľa § 262 ods. 2 C. s. p., samostatným rozhodnutím rozhodol o náhrade trov konania vo výške 0 eur.

9. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 09. 2019.

10. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 222 - 223), prípustnosť ktorého odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ C. s. p., tvrdiac, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 35Cb/71/2016-173 zo dňa 13. 06. 2018 o zastavení konania nedodržel šesťmesačnú lehotu stanovenú v § 163 ods. 2 C. s. p., na pokračovanie v prerušenom konaní, čím porušil základné zákonom garantované právo žalobcu na spravodlivý proces. Uviedol, že voči uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 35Cb/71/2016-173 zo dňa 13. 06. 2018 o zastavení konania podal odvolanie, ktoré v zákonnej lehote s poukázaním na § 380 ods. 2 C. s. p., doplnil prostredníctvom „Doplňenia odvolania“. Súdu vytkol vadu spočívajúcu v tom, že dňa 13. 06. 2018 rozhodol o zastavení konania napriek tomu, že v odôvodnení uznesenia uviedol, že uznesenie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 01. 2018. To znamená, že šesť mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o prerušení konania uplynulo až dňa 02. 07. 2018, a teda dňa 13. 06. 2018, kedy prvoinštančný súd rozhodol o zastavení konania, ešte neuplynula zákonom stanovená šesťmesačná lehota počítaná od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania. Lehota šesť mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania mala uplynúť dňa 02. 07. 2018. Uvedeným postupom súd prvej inštancie porušil ustanovenie § 163 ods. 2 C. s. p.. Následne žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie, čím podal návrh na pokračovanie v konaní a tým naplnil podmienku uvedenú v § 163 ods. 2 prvá veta C. s. p., podľa ktorej ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany.

11. V ďalšej časti dovolania žalobca poukázal na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu č. k. 31Cob/102/2018-196 zo dňa 14. 08. 2019 v bodoch 9. a 12.. Uviedol, že skutočnosť, že v predmetnej veci podal návrh na pokračovanie v konaní prostredníctvom podaného odvolania, odvolacím súdom rozporovaná nebola. Odvolaciemu súdu vytkol, že sa pri svojom rozhodovaní nezaoberal tvrdenou skutočnosťou, že súd prvej inštancie ho svojím uznesením uviedol do omylu tým, že konštatoval, že v danej veci uplynula šesťmesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní a tým zaniklo žalobcovo právo na prejednanie ním podanej žaloby. Nakoľko žalobca bol v mylnej domnienke, že súd správne vypočítal šesťmesačnú zákonnú lehotu stanovenú ustanovením § 163 ods. 2 C. s. p., nemal dôvod využiť lehotu od 13. 06. 2018, kedy súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania, do dňa 02. 07. 2018, kedy uplynulo šesť mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania na základe návrhu sporových strán. Žalobca teda na základe omylu, vyvolaného konaním prvoinštančného súdu, nevyužil lehotu 19 dní (od 13. 06. 2018 do 02. 07. 2018), ktoré však ešte reálne mal k dispozícii na to, aby súdu prvej inštancie navrhol pokračovanie v konaní. Tvrdí preto, že súd prvej inštancie zaviniť, že zmeškal šesťmesačnú lehotu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Týmto jeho nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý, resp. na akýkoľvek proces.

Dôvodiac uvedenými tvrdeniami žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 449 ods. 1 C. s. p., zrušil uznesenie odvolacieho súdu č. k. 31 Cob/102/2018-196 zo dňa 14. 08. 2019, rovnako aj uznesenie prvoinštančného súdu č. k. 35Cb/71/2016-173 zo dňa 13. 06. 2018 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. K dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný (písomným podaním zo dňa 19. 12. 2019, zažurnalizovaným ako č. l. 235 spisu), ktorý navrhol dovolanie žalobcu ako nedôvodné zamietnuť.

13. Vyjadrenie žalovaného súd prvej inštancie postupom podľa § 436 ods. 4 C. s. p., zaslal žalobcovi.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

15. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

16. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

17. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a/ až f/ predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovovací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 C. s. p.).

18. V rozhodovanej veci žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) namietol vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., pre naplnenie ktorého je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, súčasne 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom-ktorom konaní. Medzi tieto práva však nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

19. Procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., dovolateľ vyvodzuje z pochybenia konajúceho prvoinštančného súdu tvrdiac, že dňa 13. 06. 2018, kedy súd prvej inštancie

rozhodol uznesením o zastavení konania, ešte neuplynula zákonom stanovená lehota šesť mesiacov počítaná od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, čím súd porušil ustanovenie § 163 ods. 2 C. s. p., [keďže lehota šesť mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania (dňa 02. 01. 2018), mala uplynúť až dňa 02. 07. 2018]. Žalobca teda na základe omylu vyvolaného konaním prvoinštančného súdu nevyužil lehotu 19 dní (od 13. 06. 2018 do 02. 07. 2018), ktoré ešte reálne mal k dispozícii na to, aby navrhol pokračovanie v konaní. Uvedeným nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, ktorý nedostatok v konaní neodstránil ani súd odvolací.

20. Podľa § 163 ods. 1, 2 C. s. p., ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace. Ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

21. Po oboznámení sa s obsahom rozhodnutí vo veci konajúcich súdov, ako aj námietkami žalobcu, dovolací súd tieto vyhodnotil za nedôvodné. Je zrejmé (a žalobca uvedené ani nespochybňuje), že v zákonnej šesťmesačnej lehote od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o prerušení konania (dňa 02. 01. 2017 - č. l. 167 spisu), žalobca návrh na pokračovanie v konaní nepodal. Pokiaľ aj žalobca tvrdí, že za návrh na pokračovanie v konaní treba považovať jeho odvolanie podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 35Cb/71/2016-173 zo dňa 13. 08. 2018 (odvolanie zo dňa 30. 06. 2018 na č. l. 176 až 178 spisu), dovolací súd poukazuje na tú okolnosť, že toto odvolanie žalobca podal na poštovú prepravu dňa 06. 07. 2018 (pečiatka na poštovej obálke, v ktorej bolo odvolanie súdu doručené, zažurnalizovaná ako č. l. 179 spisu) a súdu prvej inštancie bolo odvolanie doručené dňa 10. 07. 2018 (podacia pečiatka na č. l. 176 spisu), a teda po márnom uplynutí lehoty šesť mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania (dňa 02. 01. 2018), keďže táto lehota uplynula 02. 07. 2018. Dovolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že pokiaľ by aj žalobca podal odvolanie v označenej šesťmesačnej lehote, samotné odvolanie nemožno považovať automaticky za návrh na pokračovanie v konaní.

22. Vo vzťahu k doplneniu odvolania (na č. l. 196 až 198 spisu), v ktorom žalobca vytkol prvoinštančnému súdu, že rozhodol o zastavení konania skôr (dňa 13. 06. 2018), než uplynula lehota šesť mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania [(dňa 02. 01. 2018), teda lehota uplynula dňa 02. 07. 2018], odvolací súd správne uviedol, že na toto doplnenie odvolania nemohol prihliadnúť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 C. s. p., podľa ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (táto uplynula dňa 16. 07. 2018, pričom doplnenie odvolania bolo podané až dňa 07. 05. 2019).

23. Neobstojí ani námietka žalobcu, že pri posudzovaní lehoty, v ktorej mohol podať návrh na pokračovanie v konaní, bol Okresným súdom Galanta uvedený do omylu, pretože žalobca je a aj bol počas celého konania zastúpený právnym zástupcom (pôvodne JUDr. Eduardom Šmelkom do 02. 03. 2018; výpoveď zmluvy o poskytovaní právnych služieb na č. l. 183); naviac, túto námietku o uvedení do omylu, žalobca vzniesol prvýkrát až v dovolaní.

24. Napokon k námietke žalobcu vznesenej ešte v jeho odvolaní o tom, že súd prvej inštancie nerozhodol o jeho žiadosti na prerušenie konania o ďalšie 2 mesiace, dovolací súd pre úplnosť uvádza, že podstatným je účel ustanovenia § 163 C. s. p., a teda poskytnutie priestoru sporovým stranám na mimosúdnu dohodu, a i keď súd prvej inštancie na žiadosť žalobcu o prerušení konania o ďalšie 2 mesiace nerozhodol výslovne uznesením, priestor na dohodu sporovým stranám bezpochyby poskytol.

25. Na margo dovolaní napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ale i odôvodnenia rozhodnutia súdu prvoinštančného, dovolací súd pre úplnosť dodáva, že tieto spĺňajú kritériá kladené na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. (uplatňované aj v odvolacom konaní podľa § 378

ods. 1 C. s. p.), a teda nemožno ich považovať ani za arbitrárne.

26. Zhrnúc vyššie uvedené, dovolací súd (prihliadajúc na požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí vydaných v príslušnom konaní) uzatvára, že k dovolateľom namietnutej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f/ C. s. p., nedošlo, z dôvodu ktorého dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p., odmietol bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p., a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.